



GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 307, març del 2013



restaurant

PLE DE

Bo

Marc Claverol

CUINA DE MERCAT - MENUS PER A GRUPS

Prat de la Riba, 54 Tel. 93 555 13 04 el Masnou
www.restaurantpledebo.com

VISITES MÈDIQUES DOMICILIÀRIES

ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

De dilluns a diumenge
de 9 a 21 (hores convingudes)

Coordinadora
Dra. Raquel Bosch Aparici

Tel. 667 885 935
metgesacasa@live.com



Genís Oliveras

TALLERS MASNOU

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata)

Tel. Fax 93 540 31 57 / genis.oliveras@gmail.com

Ho hem fet possible entre tots
1923-2013

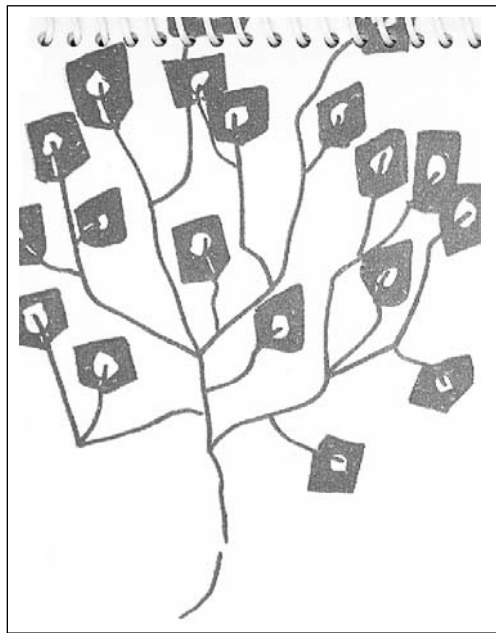
Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït
Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Ara també
multimarca



2013. CENTENARI DE JOAN COMELLAS

Dibuix al·legòric del mes de març, en el qual podem veure un arbre que reneix a la primavera.



FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

API



Finques Puig sl

Compravenda · Administració · ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Badocs a la via.**Disseny i muntatge:** Taller de publicitat**Publicitat:** 93 555 80 06**Imprimeix:** Jobagraf**Tiratge:** 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87**GENT DEL MASNOU**Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentmas@support.org
www.gentdelmasnou.catL'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEA GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2013

**14 d'abril a les 12 del
migdia a Gent del Masnou**
Més informació a la pàg 14.Si vols aprendre o millorar el teu joc de **dòmino**, vine el diïlluns i dijous a GDM de 6 a 1/4 de 9 del vespre. Te n'ensenyarem.Encara ets a temps de participar en el **45 Curs de balls de saló** de GDM. Cada divendres de 2/4 de 9 a 10 del vespre.**Vine-hi i passa-t'ho bé!**Taller de Publicitat, que és qui es fa càrrec de la composició i publicació de la revista *Gent del Masnou*, demana disculpes pel retard de l'edició, cosa que ha afectat algunes de les programacions que s'hi anuncien. Forces majors ens hi han obligat. Gràcies.

LLVM - Taller de Publicitat

Editorial

HABEMUS PAPAM?

Quan aquest butlletí núm. 307 veurà la llum del carrer, encara no haurà estat escollit el qui ha de ser el nou patró terrenal de la barca de sant Pere, i els creients i no creients del món sencer restarem amatents a la decisió que prenguin els cardenals reunits en secret conclave a la Capella Sixtina del Vaticà. Hi haurà *fumata bianca* quan s'assoleixin els dos terços dels vots a favor d'un dels candidats allà presents.

La renúncia voluntària i inesperada de Benet XVI als 86 anys, feta pública el passat mes de febrer, va agafar a contrapeu propis i estranys, i ocupà les principals pàgines i portades dels mitjans de comunicació d'arreu del món i va deixar en segon pla, durant uns dies, altres temes tan calents com la crisi econòmica, la corrupció, l'espionatge, les eleccions a Itàlia, etc., etc.

Aquesta renúncia o jubilació, com vulgueu, després de vuit anys d'exercici, justificada per motius d'edat i manca de vigor per afrontar els actuals reptes oberts a l'Església catòlica, cedint el pas a un nou representant que disposi de les aptituds i capacitats que vénen al cas, ha estat un toc d'humanitat i desmitificació de la figura del papa, ben rebut per part de l'opinió pública en general.

Davant d'aquest relleu de lideratge, tant en el terreny estrictament religiós com en el social, s'obren moltes expectatives, des dels qui advoquen per un conservadurisme a ultrança fins als qui enyoren i invoquen aquell *aggiornamento* esperançador, iniciat durant el papat de Joan XXIII, malauradament desat al bagul dels records en els posteriors papats davant les pressions de diversos grups de poder dins la mateixa Església.

És encomiable i reconeguda la gran funció espiritual i humana duta a terme per part de l'Església Catòlica –clerecia i creients de base– i la tasca de mitjancera en diferents conflictes d'ordre mundial; tot i això, que no és poc, molts creients i també la societat en general es pregunta com és que encara no s'han resolt qüestions que en el món d'avui es consideren bàsiques i de sentit comú, com per exemple el possible caràcter voluntari del celibat dels sacerdots..., o l'accés de les dones al sacerdoci..., o la democratització de l'estructura eclesial com ara en la tria dels bisbes per part de les comunitats de creients..., o en la igualtat d'acolliment de les persones en sigui quina sigui l'orientació sexual?..., o en la transparència de les finances del Vaticà... etc.

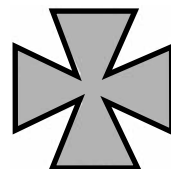
En un món convuls i canviant com en el que estem immersos, el paper de l'Església continua sent cabdal com a portadora de valors transformadors de la societat –la bona nova evangèlica–; per això, més que mai, arribada l'hora d'escollir una nova baula en la cadena dels successors de sant Pere, se n'espera una Església regenerada portes endins i amb les portes i finestres ben obertes cap enfora, sense por.

Restarem pendents de la *fumata bianca*.**El President**

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
IN MEMÒRIAM <i>Àngel Font</i>	7
ARRAN DE SÒL per Pledebut.....	7
DEIXEU-ME MENTIR COM DÉU MANA per Joan Camps.....	8
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	9
TORNADA per Joan Maresme Duran.....	12
DITES I PERSONATGES POPULARS.....	12
TEATRE CAPITAL per Rosa M Isart.....	13
LA CUINA DE L'ANTONIA per El Cullerot.....	13
VISITA A LES MINES DE GAVA per V. Domingo.....	14
CONVOCATÒRIA ASSEMBLEES DE GDM.....	14
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	15
LA PUNTA DE LA LLENGUA per Esteve Pujol i Pons.....	15
SETMANA SANTA per la Parròquia de Sant Pere del Masnou.....	13
41 APLEC DE LA SARDANA DEL MASNOU 2013.....	15

24 hores al seu servei



Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Març 2013

1	divendres	Fàbregas
2	dissabte	Viayna C
3	diumenge	Viayna C
4	dilluns	Ocata
5	dimarts	Riera
6	dimecres	Aymar
7	dijous	Viayna C
8	divendres	Fàbregas
9	dissabte	Dominguez
10	diumenge	Dominguez
11	dilluns	Viayna C
12	dimarts	Dominguez
13	dimecres	Aymar
14	dijous	Ocata
15	divendres	Riera
16	dissabte	Fàbregas
17	diumenge	Fàbregas
18	dilluns	Dominguez
19	dimarts	Aymar <small>Sant Josep</small>
20	dimecres	Ocata
21	dijous	Riera
22	divendres	Fàbregas
23	dissabte	Viayna C
24	diumenge	Viayna C
25	dilluns	Aymar
26	dimarts	Riera
27	dimecres	Fàbregas
28	dijous	Ocata

Setmana Santa

29	divendres	Ocata
30	dissabte	Ocata
31	diumenge	Ocata

Setmana Santa

___ Abril 13 ___

1	dilluns	Ocata
2	dimarts	Fàbregas
3	dimecres	Riera
4	dijous	Aymar
5	divendres	Viayna C
6	dissabte	Dominguez
7	diumenge	Dominguez
8	dilluns	Ocata
9	dimarts	Riera
10	dimecres	Fàbregas
11	dijous	Viayna C
12	divendres	Dominguez
13	dissabte	Aymar
14	diumenge	Aymar
15	dilluns	Riera
16	dimarts	Fàbregas
17	dimecres	Viayna C
18	dijous	Dominguez

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9:30 del matí a 9:30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o c r e c f a n t à s t i c a p a s t i s s e r i a d o r a d a r c a l l a n o b e r t a r i a c o l l a b o r a s t i c a d a

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

PER QUÈ, FONT?

Font, així et deia jo sempre afectuosament. Per què has marxat quan encara et necessitàvem?

Has estat el millor marit, papa, avi, amic... i de sobte te'n vas. Com ens costarà de tornar a la vida normal sense tu; estàvem tan bé al teu costat. Com últimament sempre ens dèiem quan no acabaves d'entendre una situació: "¡Es lo que hay!". Però ara no és així, aquells que no entenem "lo que hay" som nosaltres.

T'enyorarem cada dia que passi. Volies que sempre estiguéssim els onze de casa junts i, mira per on, qui ha marxat has estat tu. Això sí, estàvem asseguts tots a la taula, al teu costat.

Qui ens ha d'acompanyar a buscar bolets, espàrrecs...? Qui ens ha de portar a pescar? Ens has ensenyat tantes coses... Com podrà anar la Laia a futbol sense l'avi, que li va ensenyar el camí de Can Barça? Ens ho has posat molt difícil i ara en totes les diades no tindrem l'avi pastisser que ens regali els dolços corresponents a cadascuna. L'obrador era el teu món i nosaltres t'ho agraïem. En això segur que l'Esther ens ajudarà.

Tornarem a ser grans, hi tornarem, però per tu, la iaia, els nens, els gendres i tots els qui t'estimàvem amb bogeria.

Esperem que, si et trobes amb l'Enric, puguis explicar-

li totes les nostres aventures. De veritat que has estat l'avi més DOLÇ del món.

Els familiars de l'Àngel agraim de tot cor les mostres d'estima i condol perquè n'hem rebudes de tothom. Moltes gràcies.

Gemma Font
i tota la família

FRANCISCO MORA GRANÉ

El quatre del desembre passat ens va deixar en Francisco Mora Grané. Va ésser un bon marit i pare, un masnoví d'Ocata, bon paleta, amic dels ocells, de l'esport; va ésser principalment un home de casa i n'estava orgullós. Va col·laborar amb el CD Masnou del qual va ser Delegat uns quants anys; va fundar, juntament amb els senyors Degollada i Puche, l'Associació de Canaris del Masnou i Rodalies de la qual va ésser president fins a la seva extinció.

Amb el seu treball va portar el nom del Masnou per tot Catalunya, aquest Masnou que sempre va portar al seu cor.

Del seu exemple només li podem donar les gràcies; amb la nostra tristor i enyorança sempre et recordarem i estarà al nostre cor.

Volem agrair molt sincerament totes les mostres de condol i d'amistat rebudes de molts dels nostres convidats.

Maria Àngels i fills

PANTALLES ACÚSTIQUES

L'incompliment de la Generalitat de Catalunya obliga el Grup Municipal Socialista a demanar de nou respostes als problemes de contaminació acústica de la C32 al seu pas pel Masnou.

Durant la IX legislatura del Parlament de Catalunya la Comissió de Territori i Sostenibilitat va aprovar una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Socialista a instàncies del grup municipal socialista del Masnou on es demanava **la instal·lació de pantalles acústiques a la C32 al seu pas pel municipi**. Malgrat que aquesta proposta es va aprovar al març de l'any 2012 i, per tant, el Govern liderat per CIU tenia l'obligació de complir, això no ha succeït, tot i la insistència del grup parlamentari socialista.

Així doncs, iniciada la X legislatura, la portaveu del grup municipal PSC-PM a l'Ajuntament del Masnou, **Marta Neira**, es va posar en contacte amb la nova diputada del PSC del Maresme, **Alicia Romero**, per tal que, de manera urgent, s'iniciessin de nou els tràmits. La resposta ha estat immediata: el Grup Parlamentari del PSC ja ha entrat de nou la proposta de resolució per tal que s'aprovi en la Comissió pertinent.

La proximitat de l'autopista i el trànsit intens que hi ha genera una elevada contaminació ambiental i acústica al Masnou, especialment, en els edificis propers a la carretera i a l'escola Rosa Sensat. En els estudis realitzats sobre la mobilitat al Maresme ja es van detectar uns nivells de soroll, mesu-

rats en decibels, molt elevats. És per això que l'anterior alcalde del Masnou, el socialista Eduard Gisbert, ja va fer les gestions oportunes davant ACESA i el Govern de la Generalitat per tal que adoptessin les mesures oportunes, tot i sense obtenir l'èxit desitjat.

En canvi, l'actual alcalde del Masnou no té cap interès a donar resposta a aquesta problemàtica, cosa que queda en evidència en el fet que des que es va aprovar per unanimitat la moció, presentada pel grup municipal socialista, que instava el govern a instal·lar pantalles acústiques a la C-32 al seu pas pel Masnou, en dada **20 d'octubre de 2011**, fins a dia d'avui, el nostre alcalde no s'ha dignat fer cap gestió al respecte. Com és possible que un alcalde tingui tan poc interès a resoldre els problemes de la ciutadania?

Davant la inoperància del nostre govern municipal, nosaltres seguirem lluitant, utilitzant tots els recursos al nostre abast, per acabar amb els problemes de soroll que pateixen, dia a dia, tants veïns i veïnes del Masnou, perquè tenim el convenciment que ho podem aconseguir. Per això, el grup municipal socialista, a través del nostre grup parlamentari, tornem a presentar la proposta de resolució instant el Govern de la Generalitat a fer les gestions oportunes amb ACESA perquè instal·li les pantalles acústiques i altres mesures per tal de reduir la contaminació, com el plantat de vegetació més adient per recollir els gasos emanats del trànsit.

Pel que fa al pressupost de l'actuació no és un problema de la Generalitat sinó d'ACESA. El que ha de fer la

Generalitat és exigir-li que els diners recaptats dels peatges els inverteixin a fer les millores ambientals reclamades.

No pararem fins a aconseguir-ho!

Grup municipal PSC-PM
de l'Ajuntament del Masnou

CONTRACRÒNICA DELS PRESSUPOSTOS MUNICIPALS

Com gairebé cada any, faig una crònica política del Ple Municipal més important: el de l'aprovació del Pressupost. He de dir que la d'enguany, igual que la del 2012, ha de ser forçosament avorrida, i afegeixo que sortosament. Des que ens governa l'alcalde Sr. Pere Parés, amb l'ajut dels grups municipals de CiU i ERC, impera l'ordre i el rigor en les discussions, es nota que tot ha estat treballat prèviament a fons en el govern mateix i amb els de l'oposició. Tots els grups tenen el seu espai per explicar raonadament les seves propostes i crítiques i el govern defensa el seu projecte amb la flexibilitat necessària per arribar a transaccions importants. La seva posició minoritària i la diversitat de projectes entre l'oposició en facilita el pacte, és cert, però ho és també que s'ha de saber fer, i això és mèrit de tots, però sobretot de l'Alcalde i dels qui li donen suport. Avorrit sí, per als qui els agrada l'esbrancada i la desqualificació; per als qui ens agrada la política en majúscules era per aplaudir-los a tots, ja que es respirava pel damunt de tot el servei a la comunitat, cosa d'agrair en aquests moments. Es tracta d'un pressupost eminentment social, adaptat als temps que corren i ajustat

al Pla d'ajust imposat pel Govern Estatal, que, recordem-ho, va permetre pagar les factures pendents, que no eren poques, cosa que demostra que, fent les coses amb responsabilitat, es pot tornar pel bon camí, i tornar a poc a poc el deute als nivells suportables (-16%) que sempre havia tingut l'Ajuntament abans de l'aventura del bipartit. Tots sabem d'on surten les miseres (incrementos impositius i retallades), però almenys tens la sensació que hi ha racionalitat en la definició dels grans números de l'economia municipal. Fruit d'això, es preveu una disponibilitat per a inversions d'uns 500.000 €, que segurament hauria arribat al milió sense l'acceptació de la rebaixa de l'IBI, proposada per tota l'oposició, i les esmenes del PSC i PP, que han incrementat la despesa a canvi d'abstenir-s'hi. En fi, és el que hi ha; els qui sabem sumar i restar tenim clar que el que estires per un cantó s'escurça per l'altre. Resumint: per al Govern un set, per la responsabilitat i flexibilitat en el pacte. Al PSC un cinc, donat que, tot i seguir amb la seva mentalitat d'increment de la despesa, es conformà amb la meitat del que demanava. Al PP un altre aprovat, perquè, malgrat que entenen la realitat econòmica, els costa donar el sí als *separatistes*. Als de ICV-EUIA-E, un zero; com sempre, no accepten res dels altres tant si manen com si no. Al GIM un tres, ja que el seu clientelisme a populista es nota tant que el porten a defensar a la vegada una cosa i la contrària. Com diuen allà *O así me lo parece*.

Marià Aran i González

ÀNGEL

Em vaig quedar francament de pedra quan en Jesús, un antic treballador de la Pastisseria Font, em va dir, amb trista resignació, que l'Àngel Font havia mort, de sobte, d'un atac de cor fulminant. Jo el vaig conèixer per una qüestió purament de feina; la Pastisseria Font sempre havia estat al costat de la revista, i em consta que també de l'associació Gent del Mas-nou ja que sempre n'havia sigut un molt bon col·laborador. Com a bons masnovins, l'Àngel i la Fefi, la seva companya, i tota la família, col·laboraven amb moltes associacions del poble intentant pintar de colors i endolcint una mica la vida d'una vila com la nostra. Podria anomenar mil i una activitats i anècdotes en les quals ells participaven. L'Àngel era un bon home, amable i cordial i, encara que la vida l'havia posat a prova, el seu tarannà de bon pastisser el convertia en una persona amb qui difícilment et barallaries. Àngel, el teu adéu ha estat molt precipitat i imprevisible, però de fet penso que és la millor manera d'anar-se'n, sense molèsties, sense preàmbuls, sense les xacres de la vellesa, encara que el preu sigui molt alt per als qui t'estimen. Malgrat tot, hem d'acceptar amb impotència les coses tal com vénen, no s'hi pot ferres i, de les persones, només

ens en queda el record que es fa imprescindible per continuar passant per la vida. Tu, Àngel, has deixat molts motius entre la teva generació per recordar-te amb generositat. Gràcies.

LIVM

PARE

En tancar el butlletí, quatre ratlles només per agrair totes les mostres de condol i sorpresa que hem rebut per la mort del meu pare, **Lluís Valls Garcia**. Molts dels qui llegiu la revista de GDM segur que el recordareu. Fill del pintor de parets **Froilan Valls**, ell també n'era; i jo vaig tenir el goig, durant uns quants anys, de treballar al seu costat. M'agradaria dedicar-li un fragment de la poesia *L'ofici que més m'agrada* de J. Salvat Papasseit:

*... I encara hi ha un ofici
que és ofici de festa el pintor de parets:
si no canten abans, no et fan una sanefa,
si la cançó és molt bella
deixen el pis més fresc:
un pis que hom veu al sostre
que el feien i cantaven:
tots porten bata llarga
de colors a pleret.*

...Adéu, pare, segur que, a sant Pere, li agradarà.
Amb molt d'amor,

Tota la família

DADES ERRÒNIES EN ELS NADONS DEL 2012

En la passada trobada de Nadons del 2012 ens han comentat que hi va haver dos errors en les inscripcions dels petits, fetes pels mateixos pares, i que passem a posar correctament.

Arnau Mayordomo Griano .. no és *Griano* sinó **Soriano**
Judith Segundo Planchart no és *Judith* sinó **Biel**

In memòriam

ÀNGEL FONT

Ens situem als dies 12 i 13 de desembre d'un llunyà 1998. Ens trobem al recinte de l'antic mercat del Camí Ral, aquella vella i entranyable instal·lació desapareguda, recordeu? Organitzada per *Gent del Masnou*, colze a colze amb un grup de comerciants masnovins, vam impulsar la que seria la primera *Fira de Santa Llúcia* al Masnou. Un escenari per a les actuacions d'animació infantil i el caga-tió, i uns quants tendals per allotjar les parades nadalenes i d'altres articles de regal. Tot plegat, malgrat la precarietat del lloc i els escassos mitjans de què disposàvem, feia goig de veure. I entre aquest grup d'entusiastes comerciants que van creure i apostar per aquella nova activitat popular i comercial al poble, destacava per mèrits propis l'amic Àngel Font, el pal de paller de la *Patisserie Font*, que ja des d'aquella primera edició de la *Fira* en va ser un incondicional col·laborador i participi, tant amb l'habitual parada de pastisseria com amb les xocolatades, que feren les delícies de tota la mainada a redós de l'acte central del caga-tió.

El veiem com si fos ara, acompanyat de les seves estimades esposa i filles, amb el cullerot a vessar repartint la xocolata i retalls de coca a la inacabable filera de canalla, sempre amb el somriure a la cara i repetint que n'hi havia per a tothom:

—També n'hi haurà per als més grans quan els petits estaran servits...

I així un any darrere l'altre, incansablement, vam comptar amb la seva valuosa participació, fins i tot en els posteriors emplaçaments de la *Fira* obligats per les circumstàncies, primer a la plaça dels Cavallets i posteriorment al Jardí del Casino, fins que, per jubilació, va traspasar la pastisseria a un altre artesà.

Sobtadament, com un lladre, la mort s'ha endut l'Àngel —un nom que li esqueia de ple— i ens ha deixat astorats, sense paraules, incrèduls davant la cruesa de la realitat. Malgrat el buit de la seva irreparable absència, el bon amic Àngel ens ha deixat el llegat de l'estimació a la seva família, al Masnou i al país, la seva bonhomia i esperit de col·laboració i l'art del seu ofici amb el qual ha contribuït a fer-nos la vida una mica més agradable.

Valguin aquestes paraules com a senzill record d'un bon amic i com a mostra de condol a la seva estimada esposa i família sencera. Descansa en pau, Àngel.

La Redacció



Arran de sòl

Per Pledebuit



De tant en tant vaig a ciutat amb un amic del vostre gènere, que em convida a anar-hi amb el seu cotxe, i jo aprofito per canviar d'aires —encara que siguin més contaminats—; però el que m'empenya més és que he d'anar lligat, com si fos un esclau.

El darrer cop ha estat fa pocs dies. Ell va fer uns encàrrecs i després ens dedicàrem a passejar. En fer-ho per davant de la catedral, li van agafar ganes d'entrar-hi. Jo ja sabia que allà no jo podia fer-ho, i em va deixar, per a més *inri*, i mai més ben dit, lligat a fora.

Encara no l'havia perdut de vista que de bell nou torna a baixar les escales i amb cara de pocs amics. Em diu, Anem, ja t'ho explicaré, perquè si ho faig aquí, potser encara serà pitjor pel que diré i amb el llenguatge que utilitzaré. Ens perdem per aquells carrers del gòtic i, en arribar a una placeta amb bancs, diu Seiem aquí, ell al banc i jo a terra, que per cert estava ben fred i el cul em quedà gelat.

Aleshores va deixar anar tota la ràbia i m'explicà que el cabreig que duia era perquè no havia pogut entrar-hi o, millor dit, sí, però pagant, i no ho volgué fer.

Aquí és on vaig intervenir jo, tot ficant el dit a la nafra, li vaig dir No ets creient? No dius que tots som fills de Déu? No diuen que això és la casa del pare? Doncs com pot ser que per entrar a la casa del pare hagi de pagar peatge com a l'autopista? Com pot ser que siguis creient i per anar al teu local social hagi de pagar entrada?

Tot això encara el va enfutismar més. Treia foc pels ulls i els queixals. Llàstima que no hagués estat el dia de l'any nou xinès, hauria pogut participar a la rua amb dracs. O hagués sigut corpus, quan surten bestioles de foc i fumera. Jo em pixava de riure i li deia Ja t'està bé, si retessis culte a la natura com jo, t'estalviaries de pagar i d'empenyar-te! La veritat és que no ho havia vist mai. M'ho havien dit, però pensava que només era en llocs molt turístics. Però es veu que no. Ja ho deien els avis —i en castellà, que és com millor sonen certes coses— *es la religión del dinero*.

I sort que no era a l'altra *catedral* barcelonina, la Sagrada Família, que allà, a més de pagar, has de fer una cua que et passen les ganes de tot.

Ah, i no penseu que és a causa de la crisi, no; aquests abans ja ho practicaven això de fer pagar entrada —ells en diuen pagar un tiquet, però al capdavant és rascar-se la butxaca.

Per reblar el clau li vaig dir que ja li estava bé, per anar a veure aquesta *comèdia*, que fa segles i mil·lennis que representen i encara té públic; que millor hauria estat anar-se'n a teatre, que allà, com a mínim, de tant en tant canvien la cartellera.

Apa, bup, bup.

DEIXEU-ME MENTIR COM DÉU MANA

Per Joan Camps i Ortiz



Els avantatges d'estar sotmès per imperatiu legal al que passi pel cap als dotze membres del Constitucional em fa sentir cofoi i afortunat. Quin goig veure's protegit per aquests dotzena d'éssers justiciers, homes i dones del més bo i millor trobable, que defensen amb zel l'esperit del Decret de Nova Planta i el dret de conquesta imposats amb la força de les armes per la magnificència absolutista del borbó, digne antecessor del gran monarca que és Joan Carles I, excelsa joia imposada a títol de Rei pel qui fou far d'occident i quasi immortal cabdill del feixisme, que va rebre amb els braços oberts Lluís Companys, un obsequi personal que li lliurava el seu col·lega Adolf Hitler, que va confiar el Molt Honorable President de la Generalitat a la custò-

dia de la Gestapo per lliurar-lo sa i estalvi a Franco, no fos que prenguéss mal abans de ser afusellat en el fossar del castell de Montjuïc en honor i glòria de la dictadura.

Quin goig l'exemplar conducta conjugal del successor de Felip V, que, en lloc de divorciar-se per la via civil penalitzada de vergonyosa excomunió, ha renunciat a la sacre nul·litat matrimonial del tribunal de la Rota i per vocació pedagògica manté incòlume una modèlica relació de parella amb la seva esposa, que mitjançant els seus secretaris particulars els fan coincidir l'agenda per figurar somrients davant d'agraïts aplaudiments vassalls i que ens fan plorar de tant en tant en veure'ls tan sacrificats farcint d'entreteniment la mediocritat televisiva.

Els catalans som uns desagraïts, que no ens mereixem aquest Estat de les meravelles pedagògiques del ministre Wert, que ens vol afavorir amb la croada de l'espanyolització a l'estil del nacionalcatolicisme; malfiats nosaltres i aferrats als principis democràtics, a la nostra llengua, a la nostra identitat i a un auster benestar social, estem malbaratant l'oportunitat de formar part d'un Estat de pensament únic, que fa distinció encertada de les prioritats donant-nos la possibilitat ociosa de gaudir de la *fiesta de los toros*, aquest patrimoni històric i cultural, que mereix ser per llei obligatòriament comú a tots els espanyols, també els qui ho som per imperatiu legal, on s'exhibeix la tortura sagnant fins a la mort d'un brau dopat, llevat que l'autoritat competent, en no divertir prou el públic exigent de l'estètica de la brutalitat plàstica, vulgui perdonar-li la vida a la plaça i condemnar l'animal mig mort a la gràcia excepcional de la pena d'escorxador. S'ha de ser un babau independentista per no voler ser tutelat per una mare pàtria desganyitada a convertir-nos en veritables espanyols.

Quina mena de gent som els catalans que en lloc de gratar-nos la coïssor

de la palla a l'ull que significa el cas Palau, ens obcequem amb la biga a l'ull de l'insignificant cas Gürtel, on el *bigotes* fou la víctima propiciatòria del jutge Garzón, a qui amb bona i galopant disputa justiciera el van poder escombrar de la judicatura? Com podem gosar dubtar de la senyora Sánchez Camacho per haver dinat amigablement amb l'excompanya de Jordi Pujol Ferrusola en un reservat del restaurant *La Camarga* on accidentalment hi havia una gravadora que s'activava amb la veu. A què ve tanta infàmia malèvola! Com podem pensar que d'aquella gravació accidental *El Mundo* pogués falsificar l'informe apòcrif amb el segell de la incorruptible Unitat Central de Delinqüència Econòmica i Fiscal? S'ha de ser malfiat per embolicar-hi el diari més prestigiat i impol·lut a trobar dobles vies d'investigació. Com podem deduir que el lament de l'amant repudiada i el consol fraternal de l'Alicia poguessin inspirar la manipulació de la notícia filtrada per *El Mundo* amb la intencionalitat d'interferir en els resultats del procés electoral per la sobirania? Qui pot pensar que en aquest estat democràtic algú vulgui impedir unes eleccions plebiscitàries, on la identitat nacional majoritària amb llengua i cultura pròpies aspira a l'Estat propi i decidir el seu futur?

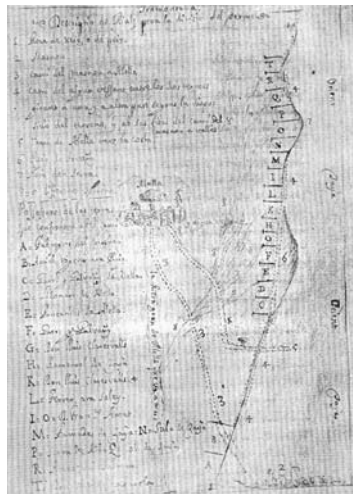
Els catalans fariem bé d'observar pulcrament la presumpció d'innocència i desmarcar-nos dels judicis paral·lels: pobre Iñaki Urgandarin, desafortunat Luis Bárcenas, desacreditat Fèlix Millet, i si al final són sants innocents? Sort que mantenen la impunitat del seu pedigrí, que en última instància els fa mereixedors naturals de l'indult, aquesta gràcia del govern de Madrid, que, sigui del color que sigui, fa servir com un as a la màniga per acordar treves amb l'oposició, un interruptor a l'abast del consell de ministres, que atura els ventiladors amb els quals ara escampen tanta merda dels uns contra els altres.



Històries de la vila

Per Joan Muray

L'ANTIGA EIXIDA A MAR DE LA RIERA D'ALELLA —entre Can Teixidor i Can Bernades—



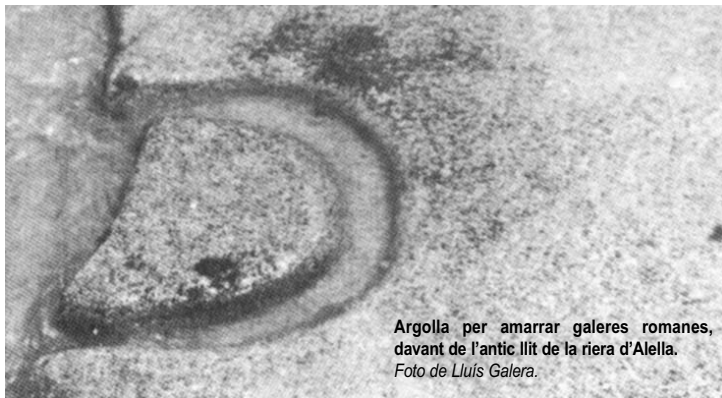
Plànol de la descripció dels límits entre Alella i Teià, fet pel rector d'Alella Francesc Riu (Manresa 1666-Alella 1740), amb la riera ja per l'actual emplaçament.

A final del segle XVII, un rector d'Alella va fer una descripció dels límits entre Alella i Teià per delimitar les terres entre diferents propietaris.

En aquesta descripció ja es pot veure la riera d'Alella pel lloc on la coneixem tots; per tant, la seva antiga llera ja havia estat tancada i oberta la nova, l'actual.

Però ens consta que abans d'aquesta data, i des de temps immemorials, la riera havia baixat per un altre indret, el que esmentem com a subtítol, entre les terres de les masies de Can Teixidor i de Can Bernades (ara Càmping Masnou).

Hi ha una imatge fotogràfica (1), a la qual es veu una roca amb una mena d'argolla per amarrar galeres en aquell indret, al davant de can Teixidor. I de tothom és sabut que antigament les rieres i torrents, a més del seu ús natural —servir per baixar aigua de les muntanyes cap a mar o a algun riu com a afluents— servien com a camins; per tant, aquesta argolla demostra que allà s'hi amarraven vaixells, les galeres roma-



Argolla per amarrar galeres romanes, davant de l'antic llit de la riera d'Alella.
Foto de Lluís Galera.

nes que venien a cercar el vi de la Laietània (2), en aquest cas, al nostre territori.

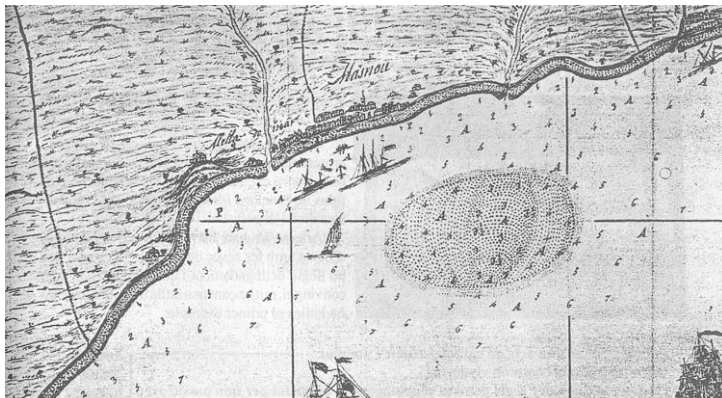
Aquesta argolla, i tal com ja s'ha dit anteriorment, va quedar soterrada a conseqüència d'eixamplar la carretera N-II els anys 1967/68 i haver-se de traslladar la via del tren més cap a mar, així com crear un nou mur de protecció de la via del ferrocarril.

El que no s'ha pogut esbrinar és la data exacta en què fou fet el trasllat de lloc del llit de la riera. I que, tenint en compte que deuria ser en aquell segle XVII o més enrere, les condicions de treball i les eines de què disposaven eren força rudimentàries per a aital obra.

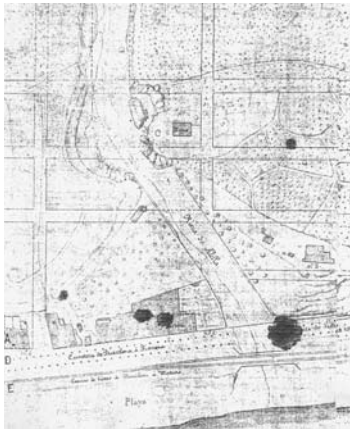
El principal obstacle, per a aquell temps, degué ser l'obertura del que coneixem com l'estret d'en Portell, el turó que va des de dalt del carrer Navarra fins als jardins de cal Marquès, on hi havia la glorieta de ferro (ara enrunada).

A aquest turó s'accedeix per les voltes que forma el començament del carrer Navarra, conegudes popularment com *la carretera de les boles*, ja que abans n'hi havia unes quantes, que servien de testos per a plantes.

Si observeu el turó des de peu de carretera, veureu que té una alçada considerable i que en aquells temps en què fou tallat deuria ser força feixuc de fer-



Plànol (sector) del Districte Marítim del Masnou, fet el 1846-47, on es veu, a més de l'antiga divisòria entre els termes de Teià i Alella, el Masnou —recent estrenada independència completa—, les dues masies pel mig de les quals passava antigament la riera.



Sector del plànol de 1846, de Garriga i Roca, al tros que ara ocupen les cases del carrer Amadeu I i que assenyalava amb una raconada i pedres al mig, com una mena d'aiguamolls.

ho. A l'altre costat de l'actual riera, el turó és força més baix.

El nom d'aquest sector, *l'estret d'en Portell*, prové del nom de qui n'era propietari; el primer document on és esmentat és de la final del segle X.

I ara, vegem ja quin era el curs que seguia el darrer tram de la riera, el que fou desviat abans del segle XVIII, i quines obres es dugueren a terme.

El desviament deuria ser més o menys per sota l'actual camp de futbol del Masnou, on sortia el torrent de Sistres, que, fins que es va urbanitzar aquell sector de sota el camp, seguia paral·lel a la seva paret sud i abocava les seves aigües a la riera en temps de pluges.

Abans de seguir el seu curs, com veurem més endavant, la riera, a l'alçada de les actuals cases del carrer Amadeu I (3), tal com indica un plànol de 1846,

fet pel qui fou arquitecte municipal del Masnou, Garriga i Roca, formava una mena de raconada, on quedava l'aigua estancada si era minsa la rierada, fins que, en acumular-se'n més, s'escolava pel seu llit fins a sortir a mar. En cas de pluges més fortes, devia baixar directament fins a la desembocadura, tot i que, en aquesta raconada, s'hi deuria formar com un remolí.

Al subsòl de les cases d'aquest carrer, encara s'hi troben indicis de sediments al·luvials, com en uns aiguamolls. Tal era la seva inestabilitat que els seus fonaments foren fets sobre una mena de voltes per a major sostenibilitat a causa d'aquest subsòl argilenc.

Després d'aquesta raconada, seguia amb inclinació vers on ara hi ha el Parc del Llac, de la Urbanització Bell-Resguard (l'antiga finca del marquès del Masnou anomenada Bell Esguard), passava pel mig d'on hi ha el llac, llac artificial, el fons del qual devia ser el llit de la riera, ja que per ambdós costats el terreny va força més profund.

Després de la tanca del parc, que també ho era de la finca del Marquès i que delimita amb els terrenys del càmping, o sigui de la masia de Can Bernades, seguia per dins dels seus terrenys, per la part fonda que encara es veu. A l'entorn de l'antiga masia i a la llera de la riera hi havia diverses feixes de conreu amb desnivell fins a la riera, per deixar-la fora de perill de les rierades.

Per l'altre costat també hi havia feixes, encara vistes, que s'arreceren al turó de l'altra masia, Can Teixidor, i que ara són zones d'acampada esglaonada.



Plànol del Masnou, sector de la riera d'Alella, i senyalitzada l'antiga eixida.

Entre aquestes dues masies, i travessant el Camí Ral, l'antiga Via romana, una de les vies secundàries (4) de la principal, que passa per Sabadell, Granollers, Llinars, etc., desembocava



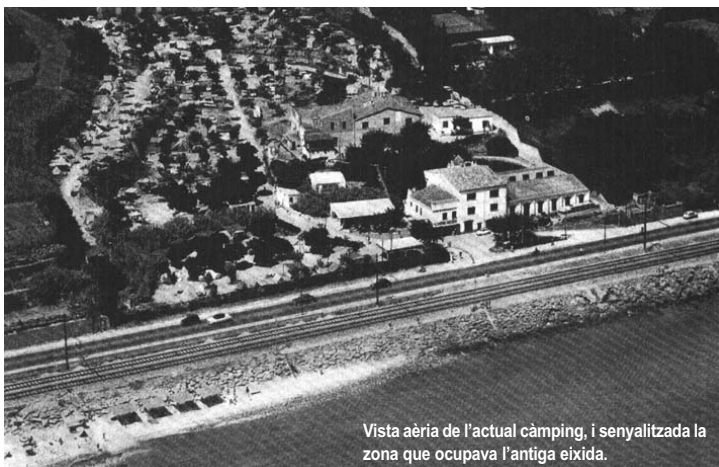
Vista, des del mig de la riera, de l'estret d'en Portell i jardins de Bell-Resguard, lloc on hi havia el turó que feia que la riera sortís a l'antiga eixida.

a la mar.

És precisament en aquest indret on, soterrada sota un ingent munt de pedres, sota el passeig o sota les vies del tren, està colgada l'argolla abans esmentada i que servia per ancorar les galeres romanes que venien a cercar el famós vi laietà.

Ara que ja hem vist el trajecte de la riera d'Alella, que fou modificat abans del segle XVIII, comentarem més detingudament la imatge original, que, retocada degudament, serveix per entendre per on passava la riera en aquest sector. La imatge, una postal promocional del càmping des de l'aire,

és una imatge d'abans del 1967/68, anys en què es va eixamplar la carretera fins a quatre carrils, i es va passar també la segona via del tren més cap a la platja, fets que van causar que es bastís un nou mur de roques per a protecció

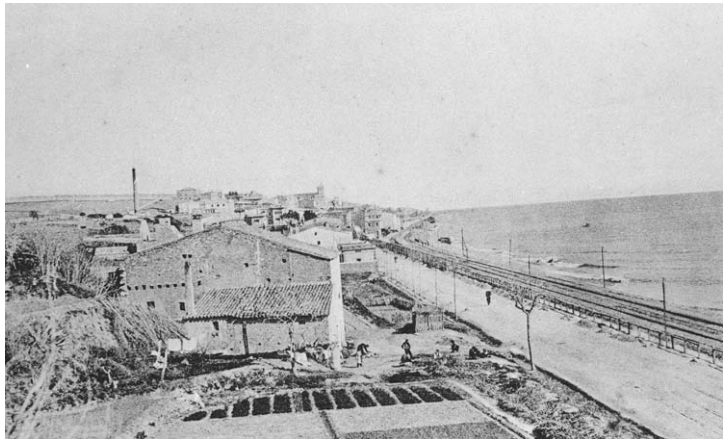


Vista aèria de l'actual càmping, i senyalitzada la zona que ocupava l'antiga eixida.



Vista des de dalt de l'estret d'en Portell (costat de la residència de les "ceguetes").

de la via. Anys més tard se n'hi afegiren més per crear l'actual passeig de mar. En ella s'hi veu tot el càmping, l'antiga finca de la masia de Can Bernades. Al costat dret limita amb cal Marquès, i a l'esquerre, amb la de Can Teixidor. La masia que fou de can Bernades és la que es veu al mig de la imatge i, encara que aquí no es pot apreciar, queda a certa alçada del que fou la llera de la riera, formant feixes, tal com ja s'ha dit. Observeu que el que era la riera té un traçat irregular, tal com la majoria de rius, rieres i torrents no modificats per la mà de l'home.



Vista des de dalt del turó de Can Teixidor, feta a final del segle XIX, en què, per no haver-hi tanta vegetació i més feixes de conreu, s'aprecia millor el que fou la sortida antiga de la riera.

Com heu vist, una història que, tot i estar basada en alguns documents, no n'hi ha suficients per explicar-la de pe a pa com seria el nostre desig. Però amb ella, tots hem après un xic més de la història de la vila del Masnou.

NOTES

Fotografia feta pel Sr. Lluís Galera i Isem, que fou un dels fundadors del Museu Municipal de Nàutica del Masnou, i el seu primer director. La Laietània abastava les actuals comarques del Maresme, el Barcelonès, el Baix Llobregat i el Vallès. Aquest carrer de cases fou creat com una

mena de colònia tèxtil de l'antiga fàbrica *La Indústria Lonera, S.A* (Can Xala). Vegeu *Històries de la Vila...* del Masnou, volum II. Joan Muray. Editorial Davinci. Mataró 2005. Vegeu *Un carrer de 2000 anys... la Via Augusta*, de Joan Muray, al llibre *Històries de la Vila... del Masnou*. Oikos Tau. Vilassar de Mar 1999.

FONS CONSULTATS

Notes històriques de la Parròquia de Sant Feliu d'Allella. Lluís Galera Isem i Salvador Artés Llovet. Alella 1975. *La Roca de Xeix*. Núm. 1. Desembre de 1990. *La Historiografia del Masnou*, per Rosa Almuzara. Jordi Godàs i Gras

TAXIS DEL MASNOU
93 540 33 18
A qualsevol hora

escola de música
Emma Calvo
T'agrada cantar? T'agrada el gospel?
 C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
 93 540 86 96 · 630 16 33 26

SETMANA SANTA



Coral Xabec

Diumenge **24 de març** a les 11.30 la **Coral Xabec** cantarà en la tradicional benedicció i missa del *Diumenge de la Passió del Senyor* (de Rams) a la Parròquia de Sant Pere del Masnou.

Tornada

Per Joan Maresma Duran

Passen el temps, els fets, les persones. Ens anem fent grans, més desenganyats o menys il·lusos. I ens hem acostumat també que la gent existeixi, tot i que van caient, a poc a poc, els rostres que van poblar la meva infantesa.

Sóc conscient que més d'alguna vegada m'he aprofitat del butlletí per escriure sobre la meva família. I no està bé que sigui jo qui escrigui aquestes ratlles. És poc elegant que els fills parlin dels pares o a la inversa. Ho torno a fer i ja em sabreu disculpar. Sempre queda l'opció de saltar-se aquest article i llegir les històries del *Ramon Serra i Roca*.

Aquest mes de gener vaig tenir la sort de poder estar a la vila. De passar-hi un temps amb la Mari i amb la família i amb els amics.

Tinc encara els meus pares vius. Tots dos. I ja fa més de 50 anys que es van casar. Cap dels dos no va tenir una vida fàcil, al contrari: van passar una guerra civil, van tenir una joventut difícil, no van poder estudiar gaire, van haver de treballar molt, van cuidar els sogres de cadascun, van pujar tres fills.

Però qui els coneix de primera no imagina res de tot això. No hi ha amargor o

rancúnia o ràbia. Hi ha tranquil·litat i tolerància i amor i saviesa. Són bones persones i segur que han estat uns bons pares, tot i que jo no fos conscient d'això a l'adolescència o no tingués llavors noció de com era d'afortunat. O potser quan som petits o adolescents o més joves triguem massa a veure més enllà i a preguntar-nos qui són els qui tenim més a prop i gairebé sempre de part nostra, disposats a ajudar i que es preocupen pels nostres passos que vacil·len. I és que la vida està mal pensada: quan un és jove s'assabenta ben poc de les coses; i menys encara dels seus pares. Un els pot veure com a intrusos o aclaparadors. És només més tard, quan un en té més de trenta –i ben passats i amb sort– que se'ls comença a mirar com a persones que han estat i que són molt més que els pares. I ve la curiositat, el desig de compensar-los, d'escoltar-los de debò, de preguntar-se pels seus sentiments i inquietuds més enllà de nosaltres. I així, aquests dies he pogut sentir històries, anècdotes, fets, sentiments, records... Del pare, de la mare. Però també de l'oncle Cid i de la tia Rosa. I hem tingut la sort de poder passar esto-

nes amb ells. Que sempre seran curtes per a mi i suposo que per a ells també. I també un es pregunta si els seus records podran interessar a algú més que a un mateix, tot i que expliquem i narrem i contem i ens justifiquem i ens disculpem continuament.

Sortosament, Déu els ha conservat i jo he tingut la sort i el temps i la vivència per ser conscient d'aquest fet.

En aquest vol en cels desconeguts que és la vida els he vist ètica, honestat, sacrifici (amb alegria) per l'altre, fidelitat, fe i un amor traduït en tota una vida.

Sóc un privilegiat d'haver tingut els pares que he tingut. D'encara tenir-los. De poder comptar amb ells tot i que sigui en la distància. I encara més privilegiat per poder escriure tot això.

Papa, mama, moltes gràcies.

P.D.: I moltes gràcies també per les estones passades amb la família, els amics, a tothom a qui hem vist i als qui no hem pogut veure.



Dites i personatges populars

Per Albert Vidal

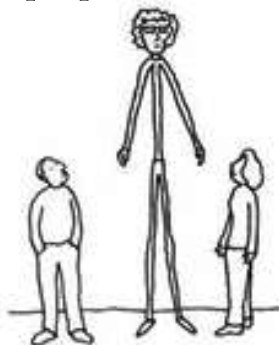
Qui era en Santpau?

Era del barri de Gràcia i fou molt conegut pels volts de l'Exposició de 1888.

Tenia uns quaranta-cinc anys, era alt, cepat i una mica coix. Solia passejar-se pels bars i cafès i, en entrar al local, es treia la gorra i saludava amb el braç estès, a la manera militar, tot dient:

–*Senyors, facin una gràcia de caritat a aquest pobre home, que ha perdut les ganes de treballar en la flor de la seva joventut.*

Aquesta manera de dir les coses solia ser ben acollida pels clients del local i sovint el convidaven a seure amb ells i pagar-li un cafè; però aleshores ell responia:



–*No, gràcies. Ja n'he pres a casa. Si no els fa res, donin-me el ral que val i tan amics.*

Sovint, però, hi havia qui li retreia el seu comportament tot blasmant-li que no treballés, a la qual cosa ell responia amb aire de llàstima:

–*Sí, senyor, sí. Aquí on em veu sóc un home que ha perdut les ganes de treballar. El meu cas és molt trist, perquè encara sóc prou jove i no em fa mal res. Quan algú em dona feina m'hi escarrasso, miro de fer-ho tan bé com puc, però res! No puc de cap manera. Em manquen les ganes i he de deixar-ho tot just començar. Sóc molt dissortat!*

En Santpau va morir jove, cap a l'any 1890.

Al barri de Gràcia, durant molt temps es va fer popular una frase referida al personatge, que la gent repetia per fer esment d'algú molt mandrós. Deien: *Pobret! Ha perdut les ganes de treballar, com en Santpau!*

Es diu també que la dita popular *Ser alt com un Santpau* es referia a ell, encara que altres fonts donen a la dita un altre origen, molt més rigorós i històric.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart

Sant Ep!

Dimarts, 19 de març del 2013: Sant Josep. Transformarem els Joseps en Ep(s). Amb la interjecció "ep", mentre som units amb la família, cridarem l'atenció als nostres polítics, a veure si van redreçant tot el que cal. Els recordarem, però, també la màxima de Santiago Rusiñol (la número XXVI) que ens diu: *Una revolució és el triomf dels ambiciosos de baix sobre els mandrosos de dalt*.

Mentre esperem miracles (o intentem protagonitzar-ne algun), **anirem al teatre**. Revisitarem l'àcida *En la ardiente oscuridad*, de **Buero Vallejo**, al Guasch Teatre (c/ Aragó, 140), perquè no hem de conformar-nos. O bé ens endinsarem esperançats en *Smiley, una història d'amor*, de **Guillem Clua**, amb Ramon Pujol i Albert Triola (Teatre Lliure, Espai Lliure; Plaça Margarida Xirgu, 1); ambdues romanen en cartellera fins al **10 de març**.

Entre el dia 1 i el 10 de març podrem gaudir de l'espectacle *En Patufet* (titelles, manipulació i narració: de Susanna Rubio) a La Puntual (c/ Allada Vermell, 15; Ciutat Vella). Intentarem ser **infants una estona**.

El 8 de març serà (és) el Dia Internacional de la Dona Treballadora. També pot ser una dona escènica. També tindrà dret a dir: "ep!".

Tot el mes podem anar al Teatre Romea (c/ de l'Hospital, 51), on es representa *Roberto Zucco*, del nostre (universal) gran dramaturg **Koltès**, i amb els nostres (catalans) grans intèrprets Pablo Derqui, Oriol Guinart, Rosa Gámiz...

El 9 i 10 de març saltarem a l'àmbit amateur perquè hi tenim l'obra de **Rusiñol** *El senyor Josep falta a la dona...* i *La dona del senyor Josep falta a l'home* (**Centre Cívic La Sedeta**, c/ de Sicília, 321; Gràcia; a les 18; 5 €).

Tot el mes viurem una festa salvatge, musical, *The Wild Party*, amb direcció d'Anna Valldeu, al **Teatre Gaudí** de

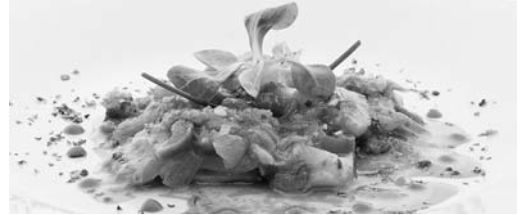


Barcelona (c/ de Sant Antoni Maria Claret, 120, prop de la Sagrada Família).

Fins al dia 17 de març hi haurà un sorbet de somriures i rialles al **Teatre Poliorama**. Amb molta gràcia i xispa, el dramaturg del país **Pere Riera** hi fa actuar una horeta dues actrius esplèndides: **Miriam Iscla** (la passota, la radical, l'accelerada) i **Cristina Cervià** (la dolça, la cànida, la condescendent). Totes dues són mares. Com la majoria de nosaltres. De fills, de cans, de projectes, d'esperances, de besades, d'esguards al sol convincent.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot



BACALLÀ AMB PERFUM DE TARONJA

Ingredients per a 4 persones

800 g de bacallà remullat, 4 o 5 cullerades de mel, 3 cebes, 2 taronges, 1 grapat de panses i un de pinyons, Sal, pebre i oli d'oliva

Preparació

- 1. Eixugueu i enfarineu el bacallà, ja dessalat.**
- 2. Fregiu-lo amb oli calent i reserveu-lo.**
- 3. Talleu la ceba en juliana prima, ens hi podem ajudar amb una mandolina. Coeu-la a foc baix fins que quedi tendra i transparent.**
- 4. Mentre la ceba es va coent, farem un suc amb una de les taronges i pelarem l'altra i la tallarem al viu i la reservarem.**
- 5. Quan tindreu la ceba cuita, afegiu-hi les cullerades de mel, una de farina i no deixeu de remenar. Aneu afegint-hi el suc de la taronja a poc a poc fins que vegeu que la salsa ja està lligada. Si heu fet curt de suc, podeu afegir-hi una mica d'aigua o de vi blanc.**
- 6. Tireu-hi les panses, els pinyons i el bacallà. Que faci una mica de xup-xup i finalment hi poseu els grills de la taronja que guardàvem.**
- 7. Ho podem acompanyar amb un cuscús o una mica d'arròs.**

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

VISITA A LES MINES DE GAVÀ

Per V.Domingo

El passat 23 de febrer un grup de quinze socis de *Gent del Masnou* ens trobàrem a les 10 del matí i, valents davant la petita nevada matinal, vam anar cap al poble de Gavà.

Primer vam visitar el Parc Arqueològic Mines de Gavà amb l'assessorament d'un guia-arqueòleg, que ens delectà amb precises explicacions molt entenedores.

Són les mines prehistòriques, en galeria, més antigues d'Europa i úniques dedicades a l'extracció de la variscita. És un mineral de fosfat d'alumini hidratat, que cristal·litza en sistema ròmbic i té una duresa entre 4 i 5. És una pedra de tons verdosos, translúcids; que era utilitzada com a ornament en collarets i braçalets. A través del comerç marítim va arribar a tot

l'occident d'Europa, com una pedra preciosa.

Les Mines de Gavà ocupen una gran extensió, d'uns quants camps de futbol. Construïen un pou central fins a uns vint metres de profunditat, on arriba la variscita, i anaven fent galeries radials per on s'arrossegaven i treien la terra, seguint les vetes del mineral. En l'interior de les mines s'han trobat restes de la vida de fa 6.000 anys. Tenen un gran interès perquè permeten estudiar l'obtenció d'un mineral ornamental amb el qual s'elaboraven béns d'intercanvi entre diferents comunitats de l'època neolítica.

Totes les instal·lacions del Parc estan habilitades amb criteris d'accessibilitat de tal manera que tothom pot gaudir d'una experiència completa. S'han uti-



litzat les darreres tecnologies audiovisuals i multimèdia, que ens faciliten un viatge en el temps.

Després de la foto de rigor, tot passejant vam anar al Museu de Gavà, antiga Torre Lluç, rodejada d'un jardí botànic, on hi ha les troballes fetes a les mines prehistòriques. I mostra una visió general del Parc Natural del Garraf, a través de la història. També hi tenien una exposició temporal de la gran nevada de 1962.

Amb un preciós cel blau tornàrem cap al Masnou a l'hora de dinar.

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2013

D'acord amb el que disposen els estatuts de *Gent del Masnou*, a través de la present es convoquen les Assemblees Generals ORDINÀRIA i EXTRAORDINÀRIA per al diumenge, dia 14 d'abril de 2013, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

Proposta d'ordre del dia:

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària de l'any 2012.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2012 (*)
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2013 (*)
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2012 i projectes per al 2013.
- 5/ Sugeriments i preguntes.

(*) L'estat de comptes del 2012 i el pressupost del 2013 seran, a partir del dia 14 de febrer, a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta de l'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans (14 de març, data final) del dia de celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

Ordre del dia:

- 1/ Punt únic: Renovació dels càrrecs de President, Secretari, Vocal de Cultura i Vocal de l'Esportiva (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, la mateixa Junta Directiva, o bé d'un mínim de 10 socis. El cens actual de socis restarà a la Secretaria de l'Associació a disposició de tots els socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment, **Joan Casals i Agustí** President de *Gent del Masnou*

Exposicions

Fins al 21/3

Pintures de Victòria Torrelles

Del 23/3 al 18/4

Pintures de Rosalia Ramentol

Diumenge amb lletres
Diumenge 31 de març a les 7 de la tarda
Rauxa grup escènic de Gent del Masnou
ENTRADA GRATUÏTA

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

Només tinc un any de vida,
I com més temps va passant,
encara que sembli mentida,
més petit em vaig tornant.

Resposta: El csejerdqrl

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIRES

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!



Roca de les Orenetes

Amics i Antics Escoltes del Masnou
**PASSEIG MATINAL
PEL NOSTRE ENTORN**
Ruta prehistòrica de Séllecs (Vilanova del Vallès)
Diumenge 17 de març de 2013



Roca Foradada

Trobada a les 9 del matí a la plaça Marcel·lina Monteys (pl. dels cavallets). Sortida amb cotxes particulars. Si no podeu portar cotxe hi haurà algunes places disponibles.

Itinerari: Barri de la Pineda de Vilanova del Vallès, Turó de Séllecs, Turó de Mataró, Dolmen de Séllecs, Plat de Molí, Pedra de les Creus, Pedra de les Orenetes, Roca Foradada, Dolmen de Can Gol II i Dolmen de Can Gol I.

Per a més informació contacteu amb Francesc Montaña
629 098 764 / francesc.montana@angelini.es

Dificultat Tècnica: Fàcil. Temps total: 3 h. 30 m.

Activitat oberta i gratuïta per a tothom
Durant la passejada es donarà esmorzar

Demanem puntualitat

La punta de la llengua (41)

Per Esteve Pujol i Pons

Els qui vivim i parlem a la meitat oriental de Catalunya o bé a les Illes pronunciem la vocal final de PARE, MARE, CASA, CULLERA, LLEBRE, CANTA, MARXA, NOBLE, ALEGRE, LLIBRE, MARIA... amb un so entre A i E, el so que anomenem VOCAL NEUTRA –és a dir, ni A ni E, entremig de tots dos.

De vegades l'escrivim amb una A i de vegades amb una E.

També trobem aquest so al començament o a l'interior de les paraules, p. ex., ESTÀS, AFEGIR, ELOGI, CATALUNYA, EVASIÓ, CANTARÍEM, ESPANTARÍEU...

Però en alguns mots, si badem, hi fem una pronúncia incorrecta. Us faig una llista d'uns quants en què acostumem a canviar aquesta vocal neutra pel so incorrecte d'una E. Cal, doncs, que les pronunciem amb el mateix so que PARE, MARE, ALEGRE...:

BASE, BUCLE, CABLE, CÀNCER, CATÀSTROFE, CICLAMEN, CINE, CLASSE, CONCLAVE, CÓRNER, CRÀTER, CÚSPIDE, DIÀSTOLE, ENORME, ESPÈCIE, FASE, FRASE, INCÒLUME, INFORME, ISÒSCELES, MASSACRE, PIRÀMIDE, SÈRIE, SIMPLE, SÍSTOLE, SUPERFÍCIE. TRIPLE, TÚNEL, UNÀNIME, VÀTER...

També en alguns noms propis o en cognoms: BALMES, BLANES, EUCLIDES, CELADES, CLOTILDE, DOMÈNEC, IRENE, MATILDE, MESTRES, MONTSE, PEDRALBES, SALES, SITGES, TORRES, ULISSES, VIVES...

Recordeu, doncs, que BASE, BLANES, CLASSE, FASE, FRASE... acaben com PARE, MARE, MESTRE, PERE...



41è Aplec de la Sardana

El Masnou 2013

24 de març al Casino
D'11 a 14 i de 16 a 20



**Cobles: Jovenívola de
Sabadell, Marinada i
La Principal de Llobregat**
Concurs de colles improvisades

DINAR DE GERMANOR

Primer plat: **Entremesos i amanida**

Segon plat: **Arrossada sardanista**

Postres: **Mousse de llimona**

Pa, aigua, vi blanc i negre, cava, Cafè i gotes

Servit per l'empresa **Ple de pasta**

PREU DEL TIQUET 16€

Podeu compra-los al núm. de compte de "la Caixa"

2100-3237-28-2200037481 indicant-hi el nom.

També trucant al **666 359 166 - 93 555 62 26**

O per correu electrònic: **carnepru@josoc.cat**

Nota: Recomanem de fer la reserva del dinar abans
del dijous dia 21 de març

Hi col·laboren



Diputació de Barcelona, Xarxa de Municipis. Federació Sardanista
de Catalunya. Comissió d'Aplecs Sardanistes de les Comarques
Barcelonines CASCB. El Corte Inglés. Casino del Masnou i La Caixa.

Entrada lliure • Servei de bar

ARXIPRESTAT DE LA CISA CONFERÈNCIES 2013: CONCILI VATICÀ II

Dilluns 18 de març:

"LLIBERTAT RELIGIOSA I

DIÀLEG INTERRELIGIÓS AL VATICÀ II"

A càrrec del **Dr. Jaume González-Agàpito**

Doctor en Dret i Delegat Episcopal d'Ecumenisme i
relacions interreligioses de l'Arxidiòcesi de Barcelona

La conferència se celebrarà a la Parròquia
de Sant Pere del Masnou a les 21.30

SETMANA SANTA 2013

COMUNITAT PARROQUIAL DEL MASNOU

DIUMENGE DE RAMS 24 de març

Horari de misses: **10 Casa Benèfica, 11 Mare de Déu
del Pilar, 11.30 Sant Pere** (amb la participació de la
Coral Xabec), **12.30 Santa Maria de Maricel,**
19 Sant Pere. A totes hi haurà benedicció dels rams

DIMECRES SANT 27 de març

Celebració comunitària del sagrament de la reconciliació a
les **20.10 a Sant Pere**

DIJOURS SANT 28 de març

A les **20 a Sant Pere** Celebració de la Cena del Senyor
i Vetlla de pregària i adoració a les **23**

DIVENDRES SANT 29 de març

A les **12 a Sant Pere** Passió i mort del Senyor

VIACRUCIS

A les 18: 1a estació, **església de Santa Maria de
Maricel** - 2a i 3a estacions, **carrer Almeria** - 4a estació,
Cementiri - de la 5a a 10a estacions, **avinguda Joan
XXIII** - 11a estació, **carrer Buenos Aires** - 12a estació,
Casa Benèfica - 13a i 14a estacions, **Sant Pere**

DISSABTE SANT 30 de març

A **Sant Pere** a les **9** Laudes i a les **23** Vetlla Pasqual

DIUMENGE DE PASQUA 1 d'abril

Horari de misses: **10 Casa Benèfica, 11 M. de Déu
del Pilar, 12 Sant Pere, 13 Santa Maria de Maricel,**
19 Sant Pere